

[Ivar Hansen]

ning i gassalget. Jeg mener, der er grund til at sige, at økonomien i dette projekt fortsat er skrøbelig, og det er derfor meget vigtigt, at der også i fremtiden er et solidt flertal i folketinget for de beslutninger, der skal tages vedrørende dette projekt. Jeg er ikke sikker på, at gasprojektet har nået sin helt rigtige struktur endnu. Vi vil være opmærksomme på de muligheder, der måtte være for i videst muligt omfang at sikre sammenhængen mellem beslutninger og økonomisk ansvar.

Med hensyn til vedvarende energi noterer vi os, at det nu repræsenterer omkring 3 pct. af det samlede energiforbrug, og her mener vi også, vi er ved et område, hvor støtte til projektd udvikling på en række felter har givet ganske fremragende resultater, men vi vil også gøre opmærksom på, som energirådet også gør, at man nok ikke skal gøre sig helt overdrevne forestillinger om, hvilken del af den samlede energiforsyning der kan komme fra såkaldt vedvarende energikilder, og at det nok også i fremtiden forudsætter – på enkelte områder i hvert fald – en ikke ubetydelig grad af offentlig substitution.

Vi har selvfølgelig også lagt mærke til – det er det sidste punkt, jeg skal nævne – at kernekraftproblematikken ikke er med i energiredegørelsen, og det skyldes selvfølgelig – som også ministeren gør opmærksom på – at der ikke er behov for at træffe beslutninger i så henseende i de kommende år. Men jeg vil gerne i relation til den debat, der var her i folketinget i sidste uge vedrørende arealreservationer, citere et afsnit fra energirådets redegørelse. Man siger:

»Redegørelsen nævner ikke udbygning med kernekraftværker i Danmark. I denne anledning er der grund til at bemærke, at de fleste europæiske industrilande udvider kernekraftens andel i elproduktionen. Den senere tids debat om sur regn og skovdød kan meget vel vise sig at rumme kimen til en nyvurdering af miljøbelastningen fra forskellige elværkstyper.«

Dette får mig til at sige på venstres vegne: lad os nu ikke disponere på en sådan måde, at vi forskertser enhver mulighed for på dette område at træffe en efter vores opfattelse mere fornuftig beslutning om nogle år.

Med disse bemærkninger har jeg forhåbentlig redegjort for nogle hovedsynspunkter, som vi har, hvad angår energipolitikken, og så vil jeg i øvrigt sige, at jeg ligesom den so-

cialdemokratiske ordfører meget gerne ser, at vi fortsat på de vigtigste felter kan have et bredt samarbejde her i folketinget og dermed også et sikkert beslutningsgrundlag for de opgaver, der skal løses i de kommende år på energiområdet.

Riishøj (SF):

Jeg vil som andre kommentere såvel energiministerens redegørelse som statusnotatet, som følger med den. Sammenlagt giver de to redegørelser et ganske grundigt indtryk af de tanker, regeringen gør sig.

Af afgørende betydning for Danmark er naturligvis udviklingen på det internationale energimarked. I overensstemmelse med Det internationale Energiagenturs analyser regner regeringen med, at afmatningen i energipriserne, som vi ser den nu, vil holde sig i nogle år endnu, men at billedet fra slutningen af årtiet vender. Oliekilderne i Nordsøen og i flere OPEC-lande vil gradvis udtømmes. Dette vil, sammenholdt med en forventet stigning i energiforbruget, igen presse priserne op, og så er der endda ikke taget særligt hensyn til f.eks. udviklingslandenes meget berettigede krav om at få en større andel af de samlede energiressourcer i verden.

Med andre ord: på kortere sigt går det nok, men på længere sigt kan det gå rivende galt, dersom der ikke nu tages initiativer til at imødegå de vanskeligheder, som må forudses i det næste årti.

Som bekendt er energiinvesteringerne langsigtede investeringer. Beslutningerne om dem skal træffes i dag.

De dystre langtidsudsigter sætter sig ikke synderlige spor i regeringens energiredegørelse. I SF deler vi da ministerens glæde over, at vi fra et nulpunkt når op til at blive omkring 25 pct. selvforsynende med energi. Vi ser også store muligheder i en fortsat udbygning med kraftvarme, men hvad hjælper det, når regeringen nu kalkulerer med ganske betydelige vækstrater i energiforbruget og i særdeleshed i forbruget af elektricitet? Utallige gange henvises til optimistiske forudsigelser af den økonomiske vækst, og det bruges så som begrundelse for yderligere investeringer, en yderligere udvidelse af kapaciteten. Der opereres med vækstrater på 2,7 pct. og en stigning årligt i energiforbruget på 2 pct., altså det stik modsatte af det, vi rent faktisk